TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 2
Juli 2019
Jaargang 27

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

WIELERSHOP Achel
Albert Heijn Boonaerts Heeze
HSLnet
Café Thuys ETEN & DRINKEN HEEZE
Piet van Mierlo aannemer Leende
tableaux mediamakers
BIO RACER

P 2 Van de Redactie
P 3 Notulen Algemene Vergadering d.d. 22 feb. 2019
P 5 Clubweekend 2019 in Cochem (1)
P 6 Clubweekend 2019 in Cochem (2)
P 7 De Hel van Twente
TCHeeze-rit met BBQ
P 8 Nieuwe leden stellen zich voor
P 9 Verslag wegkapiteinsbijeenkomst
P 11 Mijn mooiste rit: de “Nove Colli”

NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

Beste clubleden,

De tweede toerflits van 2019 bevat weer een variëteit aan artikelen. De redactie vraagt de aandacht voor het stukje van Vincent Haighton. Vincent heeft een mooie rit gereden in Italie: de “Nove Colli”. Een tocht van 200+ km en 4000 hoogtemeters in het land van Dolce Vita. Hij heeft ook nog tijd gehad om enkele prachtige foto’s van dit evenement te maken. Maar ook in Nederland is het schoon en dan wel specifiek in het land van de tukkers: de hel van Twente. Deze tocht heeft Peter Rothuizen op de agenda gezet en met succes.

In plaats van samen te zitten en koffie te drinken hebben de wegkapiteins actief deelgenomen aan een training. De NTFU training is bezocht door een groep van 12 fietsers. Veel geleerd en veel tips die gedeeld zijn door een email en nu nog een keer in de Toerflits.

Familie van Kessel heeft deelgenomen aan het fietsweekend in Cochem samen met een aantal andere clubleden. De artikelen laten zien dat het erg genieten was in dit mooi stukje Duitsland.

We hebben weer een aardig aantal nieuwe leden en deze stellen zich voor. Een ervan heeft al in de Uitstraling gestaan. Goede reclame voor de toerclub.

Een kort stukje over de BBQ mag niet ontbreken. Afgelopen Juni 22, kwam een groep van 50+ mensen bijeen om te genieten van een lekkere maaltijd en een drankje. Er is gekeuveld, gelachen en gekrabt. Dat laatste vanwege die vervelende processie rups.

Tenslotte zijn de notulen van de afgelopen ALV toegevoegd.

Veel leesplezier namens de redactie

Jac en Marc

Notulen Algemene Vergadering van 22 februari 2019

1. Opening.

De vlaai en koffie staat klaar. In het Dorpshuis het Perron opent de voorzitter Stephan Eltink de Algemene Leden Vergadering.

2. Verslag vorige ALV.

Er zijn geen vragen of opmerkingen over de notulen van de vorige ALV. Bij deze worden ze goedgekeurd.

3. Mededelingen van het Bestuur en ingekomen stukken.

Er zijn wederom nieuwe leden bijgekomen en wel Arent Jan Michels en Hans Beks. Zonder een km met de groep meegereden te hebben is Arent Jan al bij de ALV, wat zeer gewaardeerd wordt. Helaas zijn er ook twee afmeldingen bij de club: Walter van der Laar en Jamie Vaessen.

Stephan verzoekt de leden nogmaals na te denken om zitting te nemen in het bestuur als vertegenwoordiger. van de Elegance groep. Het zou het bestuur zeer gelegen komen als de Elegance ook een stem krijgt.

En ook is er nogmaals een verzoek voor vrijwilligers voor het Heezer Fiets Weekend. Ten eerste is het nogal een fenomeen geworden en het zou jammer zijn als het dadelijk moet stoppen. Dat zal ook duidelijk worden in het financiële overzicht. Het bestuur heeft besproken om met Leende iets te organiseren na een aankondiging van hen in de media. Vooralsnog wil het bestuur deze weg nog niet bewandelen.

De AED is wederom goedgekeurd. Het bestuur wilt zeker weten dat we een goed apparaat meenemen in de volgwagen en we blijven daarom investeren in de keuring.

In de vorige ALV was er een vraag om de groepsnamen van de verschillende snelheidsgroepen te veranderen. Dit is besproken in de bestuursvergadering en daar is besloten om dit niet aan te passen. Het bestuur is van mening dat groep 1/2/3/4 geen meerwaarde heeft boven de elegance/elite/prestige naamgeving.

4. Jaarverslag 2018.

Er is geen commentaar op het jaarverslag, wederom geschreven door de voorzitter Stephan Eltink. Treffend verslag van een goed en veilig fietsjaar 2018

5. Financiën 2018 en 2019.

De penningmeester van TCHeeze doet verslag van het financieel overzicht van 2018. Om te beginnen met de opbrengsten. Veel is vanzelfsprekend; weer meer leden en een uitzonderlijk lage opbrengst van de rente. De inschrijfgelden van het HFW is lager dan begroot, wat volledig verklaard kan worden door de uitzonderlijke hoge temperaturen tijdens deze dagen. Ondanks de vroegere start mogelijkheid hebben meerdere mensen besloten om de ritten niet te rijden.

Enkele zaken worden door Wim uitgelicht omtrent het exploitatie overzicht. Het is zichtbaar dat er iets meer dan 700 euro uitgegeven is aan de toercommissie in plaats van de 600 euro begroot. Dit is vanwege de extra kosten die nodig zijn voor de stalling van de aanhanger bij boer Arie. Tegelijkertijd is het HFW wat minder duur geweest, vanwege de cadeaus die het jaar ervoor uitgedeeld zijn (de in de clubkleren zichtbare vlaggetjes en handige tasjes).

Er is meer uitgegeven aan ledenbijeenkomsten en het voorstel is om dit zeker zo te laten. De kosten van de succesvolle BBQ van 2018 zijn hierin verwerkt. De bestuurskosten van 2018 zijn uitzonderlijk laag en dit is vanwege het uitblijven van het bestuursetentje in 2018.

Vervolgens bespreekt Wim de balans van 2018. Wederom een exploitatieoverschot van meer dan 1000 euro. Goed nieuws voor de toerclub TCHeeze.

De kascommissie verwoordt middels Mark Smit haar bevindingen. De financiën zijn doorgespit door Mark en Michiel van der Veen. De conclusie is dat er goed werk is verricht door de penningmeester. Alles is in orde, en de bonnetjes waren voltallig aanwezig. Voor 2019 wordt een nieuw reserve lid gezocht (Toos Kluijtmans heeft zich afgemeld als lid van TCHeeze). Jos van Horrik meldt zich aan als reserve.

Het bestuur bedankt de kascommissie en het financiële verslag van 2018 wordt geaccepteerd door de ALV.

Tot slot van het betoog van de penningmeester: de begroting van 2019.

Er wordt niet uitgegaan van wederom een zomer met hoge temperaturen. Vandaar dat de HFW inschrijfgelden verhoogd zijn. De contributiebijdrage is naar beneden bijgesteld vanwege een behoorlijk aantal leden die afgezegd hebben aan het einde van 2018.

Er is door het bestuur besloten om de clubkleding een jaar langer te gebruiken. Dus 2020 zal nu het laatste jaar van de huidig clubkleding zijn. Dit is ook voorgelegd aan de sponsors en allen behalve HSLNET hebben hun medewerking gegeven (ook financieel).

De begrote kosten verschillen van 2018 met name door de helmenactie. De helmen zijn afbetaald en wat rest zijn de helmen voor de nieuwe leden. Het bestuur heeft besloten om in 2019 wel een etentje te organiseren vandaar de verhoogde bestuurskosten.

Om de post incourante kleding laag te houden houdt Wim wederom een kledingsale met behoorlijke kortingen. Leden kunnen zich melden bij Wim middels een persoonlijk bericht.

En wat kwam Wim tegen op een van zijn reizen: een alleraardigste houten fiets. Ook weer een keer iets anders.

6. Mededelingen Commissies.

Peter Rothuizen bespreekt de komende ritten voor zowel de elegance en de andere groepen. De ritten van Elegance starten nu op elke zondag om 9 uur in plaats van 9.30 uur. Er zijn enkele kwieke elegance fietsers in de zaal die opmerken dat 22 april geen zondag is maar paaszondag. Dit geldt ook voor tweede pinksterdag. Dit zal aangepast worden op de site.

In de het overzicht van de elegance staat een extra lange rit op de BBQ dag. Er wordt verzocht om hiervoor twee pauze plaatsen in te lassen.

Vervolgens door naar de commissie elite/prestige, waar ten eerste een verandering is te melden omtrent de wegkapiteins: Geurt te Biesebeek en Rob Geilleit hebben het bestuur laten weten te stoppen met de taak. De nieuwe kapiteins zijn Joost van den Heuvel in de elite groep, en Joost Snoeijen en Maikel van den Eijnden zullen Harrie en Mark begeleiden in de prestige groep als wegkapiteins.

Peter Rothuizen laat de ALV weten dat er op 13 April 2019 een wegkapiteinsdag georganiseerd is. Een NTFU wieltrainer begeleidt de TCHeeze wegkapiteins en het bestuur naar een nog hoger niveau. Er zal een verslag van de dag naar alle clubleden gestuurd worden.

Vervolgens worden alle normale zondag en speciale zaterdag ritten belicht. Een parel verdient het om vermeld te worden in deze notulen en wel de Hel van Twente welke op 15 mei zal plaatsvinden. Nog een rit die belangrijk is: de BBQ rit op 22 juni.

De PR commissie (lid Marc Klaassen) laat weten dat de TCHeeze site opgeschoond is. Veel verhalen aangepast naar het jaar waarin we leven. Enkele niet gebruikte tabs zijn verdwenen.

Ook heeft Gerard Dierick een mooi artikel geschreven op heeze24.nl. Dat verdient een applaus van de ALV (https://www.heeze24.nl/home/artikel/12932/Tourclub-Heeze-MV-een-gezellige-club-Wielrenners)

Voor het fietsweekend, dat op 14 tot 16 juni zal plaatsvinden, is een mooie locatie gevonden en wel het gezellige Cochem in de Eifel in Duitsland. Peter Rothuizen nodigt de leden uit om deel te nemen en mooie routes te gaan fietsen en te bewandelen. Mensen dienen zich op te geven via de site voor 1 maart.

Het HFW zal traditioneel plaatsvinden in het eerste weekend van augustus. De commissie hoopt op beter weer dan in 2018. Er worden vrijwilligers gezocht die de kar willen trekken!

7. Pauze.

8. Update 10e TCHeeze Fietsweek.

Om te beginnen wordt iemand speciaal in het zonnetje gezet: Jan de Jong. Hij zwaait af als organisator van de fietsweek. Negen voorgaande edities was Jan van de partij. Onnavolgbaar in zijn dagelijkse aankondigingen van de ritten die komen gaan. Helaas kan ie niet bij de ALV zijn, maar het bestuur belooft Jan een leuk presentje te geven.

Rob Geilleit heeft een verzamel presentatie in elkaar gezet om de heuglijke tiende editie van de fietsweek te introduceren. Het is duidelijk dat de locatie Mallorca zal zijn en wel in de maand oktober. En met een record aantal deelnemers, er zijn reeds 33 deelnemers geteld met kans op meer. Rob gaat alle vorige fietsweek edities langs en brengt leuke weetjes en anekdotes naar voren. Wat in het oog springt is de gemiddelde leeftijd van de deelnemers aan Mallorca: 60+. Dat is nog niet zo hoog geweest.

9. Presentatie MaxFysio Waalre.

Het bestuur heeft geïnformeerd bij Richard Spierings (MaxFysio Waalre) of hij een presentatie kan geven over het in vorm komen. Waar moet je opletten met je training? Richard is niet helemaal nieuw in de club; verschillende leden hebben in deze afgelopen winter (en voorgaande)

een training bij hem gevolgd. Richard legt eerst in alle geuren en kleuren uit hoe de romp in elkaar steekt. Ja de romp, het zijn niet alleen de benen die het werk moeten doen. Een zeer informatierijke presentatie volgt. Maar tot slot is er ruimte voor het daadwerkelijk werk. Eerst gaan enkele leden met speciale elastieken aan het werk. Om vervolgens te eindigen met speciale plateau's waarop evenwichtsoefeningen gedaan worden. De secretaris merkt dat dat niet even eenvoudig is.

Redactie (buiten de NOTULEN): Vincent Haighton die ook bij Richard heeft getraind laat wel zien hoe het moet. En dat heeft ie niet alleen bij de ALV laten zien maar ook bij de Nove Colli rit (zie verslag in deze toerflits).

10. Rondvraag.

Is het mogelijk om de volgwagen rijders toe te voegen aan het programma schema? Het bestuur verklaart dat alle volgwagen rijders op tijd een email hebben gekregen met de vermelding dat ze aan de beurt zijn in het komende jaar. Veranderingen van de beurten worden onderling geregeld.

11. Sluiting.

De voorzitter sluit de vergadering en nodigt de deelnemers uit tot een drankje aan de bar.

Clubweekend 2019 in Cochem (1)

Door Monique van Kessel

Daar het de eerste keer was dat ik mee op weekend ging, is mij gevraagd een stukje te schrijven over mijn bevindingen in Cochem. Voor we gingen had ik geen idee wat ik er van moest verwachten, maar het is me goed bevallen en ik vind het echt een aanrader, een weekend lekker gezamenlijk fietsen met mooie ritten eens in een andere omgeving. Van te voren was er al een indeling gemaakt met auto"s, wie reed en met wie. Zo kon men zelf bepalen wanneer men aanreed, zelf reed ik samen met mijn dochter Kim. Het hotel Karl Mueller was een mooi hotel, direct gelegen aan de Moezel. De fietsen konden in de kelder gestald worden. We zouden uiterlijk 19.00u met zijn allen eten.

Het gezelschap bestond uit 20 man, 16 fietsers en 4 wandelaars en er waren iedere dag 2 routes , een vlakke en een klimroute.

Zaterdagochtend rond 09.30 uur vertrokken we in twee groepen, nadat we eerst op de foto gingen, 5 de vlakke route, en de overige 11, waaronder ik, gingen de uitdaging aan om te klimmen. De route was 110 km en begon al gelijk met een stevige klim, gevolgd door nog een klim van 7 km. Eenmaal boven zou de route redelijk vlak glooiend zijn, maar had toch nog een paar pittige klimmetjes. Na 80 km hadden we pauze in Boppard aan de Rijn en na de pauze hadden we nog een stevige klim, de laatste 20 km waren vlak, langs de Moezel, een hele mooie route dus. Het klimmen en dalen deed je in je eigen tempo. Na het klimmen of dalen werd er steeds op elkaar gewacht, want er zijn natuurlijk snellere, ervaren klimmers en langzamere, beginnende klimmers, zoals ikzelf. De vlakkere stukken werden gezamenlijk afgelegd. Rond de klok van 5, kwamen we weer aan bij het hotel. Het was een pittige rit maar gaf wel veel voldoening. Om 19.00u werd er weer gezamenlijk gegeten en nog gezellig na gekletst.

Zondagochtend, na een stevig ontbijt, vertrokken we voor de 2e rit, ditmaal maar 2 klimmetjes, de laatste 40 km. vlak. De eerste 8 km. begon vlak, dus even de benen losfietsen om daarna meteen aan een korte pittige steile klim te beginnen, de 2e klim was zo'n 4 km. Na zo'n 50 km hadden we pauze en na de pauze hadden we nog een mooie vlakke rit langs de Moezel. Rond 15.00u waren we weer terug in het hotel. Het was wederom een prachtige rit. Na een snelle lekkere douche in de saunaruimte, die ons beschikbaar was gesteld, werd er nog gezamenlijk gegeten en nagepraat, voordat iedereen weer huiswaarts keerde.

Kortom het was een heel gezellig weekend, je leert mensen die normaal met ander groepen meefietsen kennen, het ging allemaal heel plezierig, iedereen hield rekening met elkaar. Peter bedankt voor het organiseren, het was een mooie locatie, goed hotel en een gezellig weekend. Theo bedankt het waren een paar mooie ritten en Harco bedankt voor het maken van de foto's.

Clubweekend 2019 in Cochem (2)

Door Kim van Kessel

Het eerste clubweekend dat ik mee ben geweest. Van te voren niet wetende wat ervan te verwachten, ben ik samen met mijn moeder op vrijdag middag in de auto gestapt om naar Cochem toe te rijden. Na een rit van ongeveer 2,5 uur kwamen we aan in het mooie stadje Cochem. Nadat we eenmaal geïnstalleerd waren op de kamer, hebben we een mooie wandeling door Cochem zelf gemaakt.

‘s Avonds om 19:00 hebben we gezamenlijk in het restaurant gegeten om de start van het weekend in te luiden. De volgende ochtend hebben we om 9:30 eerst gezamenlijk de groepsfoto’s gemaakt. Waarop de klimmers begonnen aan een klimtocht van 110km, ben ik samen met Annie, Rieky, Toos en Ger begonnen aan onze eerste rit langs de Moesel van 94km.

Onderweg hebben wij genoten van de mooie dingen die we hebben gezien. We zijn ook een aantal keren gestopt om wat te drinken en te kunnen genieten van de omgeving. Onderweg helaas een lekke band gehad, maar dat mocht de pret niet drukken en in een mum van tijd hadden we de band samen verwisseld en konden we weer verder.

Het was een hele mooie tocht, we hebben schitterend weer gehad. Het was ook een mooie dag om jarig te zijn.

‘s Avonds in het hotel heb ik daarom ook tijdens het eten een cadeautje mogen ontvangen van iedereen die mee was. Dit vond ik zelf heel erg lief van iedereen.

De volgende dag ben ik met het zelfde clubje begonnen aan een rit van 65km. Deze dag zijn we de andere kant op gefietst van de moesel. Ook tijdens die rit hebben we genoten van de omgeving. Onderweg zijn we een lavendel veld tegen gekomen, waar we natuurlijk zijn gestopt en ook meteen een foto hebben gemaakt.

Vlak voordat we naar huis gingen werd mij de vraag gesteld hoe ik het weekend heb ervaren met de oma’s en opa, waarmee ik heb gefietst. Ik kan die vraag alleen maar beantwoorden, met dat ik een heel leuk en gezellig weekend met ze heb gehad. We hebben van de omgeving en het weer kunnen genieten.

★★★ SUPERIOR
HOTEL MÜLLER
EINFACH MEHR MOSEL

De Hel van Twente

Door Mark Ramakers

"Eén stoplicht springt op rood, Eén stoplicht springt op groen, in Almelo is altijd wat te doen"

Woensdag ochtend 6:45 uur start de ochtend op weg naar Almelo. Fietsen op de auto en de fietsendrager en we kunnen gaan. Een kleine 2 uur later aangekomen op plaats van bestemming: ALMELO. De hel van Twente is een toertocht met de keuze voor 3 afstanden. 100, 160 of 200 km. Peter en Ingrid zijn al vertrokken als wij ons gaan aanmelden voor 160 km Hel van Twente te gaan fietsen. Wij zijn Gerard Thijssen, Harry Mennen, Geurt te Biesenbeek en Mark Ramakers. De eerste aanblik van de organisatie en entourage belooft een gestructureerde tocht te worden. We starten om 9:45 uur aan de HEL!! Tijdens het fietsen is de bewegwijzering goed geregeld. Duidelijke pijlen en een goed werkende GPX. We starten dan ook met de wind in de rug letterlijk en figuurlijk. De eerste 40 km gaan voortvarend. Wisselen om de km kopwerk en de zon maken het aangenaam om te fietsen. Ingehaald worden door 2 dames en een oude man is iets minder voor de moraal. Aanhaken bij hun is dan ook de boodschap van Geurt. De snelheid is 1 tandje te hoog maar ja het uitzicht maakt dan veel goed. Na een km of 15 achter de twee dames te hebben genoten van het landschap rijden de dames lek en gaan we zelf verder. De wind is nu de grootste spelbreker. De kop beurten zijn zwaar en al snel word er gedacht aan een pauze. De eerste pauze is op 80 km en daar aangekomen blijkt inderdaad dat we ver van achteren rijden in het peloton. De bevoorrading is geplunderd door de fietsers voor ons. Een half banaantje en sportdrank is het enige wat we tot ons kunnen nemen. Na een kleine 15 minuten zetten we onze tocht voort. Genietend van het mooie landschap, het weer en de stevige tegen wind komen we op 100 km bij een restaurantje waar we koffie en appelgebak kunnen krijgen. Even wat eten zoals soep of een eitje was gewenst maar helaas we zullen het moeten doen met wat er is. Na een 30 minuten stappen we weer op en komen in het glooiende landschap terecht waar we 600 hm bij elkaar gaan sprokkelen. Weinig echte klimmen maar de organisatie heeft iedere mogelijkheid om een bultje wat er ligt op te fietsen aangegrepen om de hoogte meters te halen. We krijgen langzaam aan honger en vragen aan een verkeersregelaar van de toertocht wanneer er een post komt. 2 km is het antwoord. Op 120 km is de tweede verzorgingspost. Jullie raden het al, DE HOND IN DE POT. Bevoorrading wederom geplunderd. We zoeken een restaurant op. Toeval zorgt ervoor dat we bij Tante Sien in Vasse op het terras belanden. Bekend bij de mensen die vorig jaar met het Fiets Weekend van TC Heeze zijn mee geweest. Na een omeletje of twee kroketten met brood vervolgen we de tocht voor de laatste 30 km. De puf is er een beetje uit waardoor het kopwerk meer last dan lust word. We zetten de teller nog een paar keer op 35-36 km per uur (Harry bedankt en de WIND in de rug) en zijn blij met het bordje, nog 500 meter voor de gratis Hamburger. Moe maar voldaan genieten we samen met Peter en Ingrid van een lekker koud pilsje of colaatje en de gratis hamburger. De hel van Twente is van het lijstje afgestreept.

TCHeeze rit met BBQ

door Marc Klaassen

Op 22 juni was er de vooralsnog jaarlijkse BBQ dag. Maar voordat we gaan eten was er eerst een zaterdag rit. Theo had een mooie route uitgestippeld richting Poppel, Hulsel en die omstreken. De Kempen dus. Het was mooi weer en vele deelnemers aanwezig. Elegance, Elite en een combi prestige groep die respectievelijk 100/125/150 kilometers pakten. De Kempen is altijd leuk, we komen er minder vaak, maar ook hier zijn er vele fietspaden door het groen. En dan….is er die vervelende rups. Na de rit werd toch wel duidelijk dat velen er goed last van hadden. De een meer dan de ander, maar het was toch massaal; klein vervelend beestje. Maar toch, even douchen en weer wakker worden en verder met de BBQ. De meesten deelnemers kwamen zo binnendruppelen rond 4 uur in de middag. Cafe Thuys heeft met de verbouwing de achterplaats sowieso een mooie make-over gegeven, maar de hele BBQ sfeer was ronduit gezellig daar. De chef kok had heerlijke salades staan en het vlees precies goed op de warme plaat weten te grillen. Om 17.00 uur ging de bel, we mochten aanschuiven en het smaakte goed. Er waren gasten die meer dan 1 keer een ronde gedaan hebben. Ook de drank was weer goed geregeld. Ieder persoon een briefje om de score bij te houden, veelal biervinkjes. Ook was er een nieuwe ontdekking voor Cafe Thuys: ijskoffie (nu op de kaart).

Mensen dronken verder hun glaasje, er werd gezellig gekeuveld. Kortom een prima dag weer.

Introductie nieuwe leden

Brigitte Schakenbos

Hallo clubgenoten, mijn naam is Brigitte Schakenbos, 62 jaar, en sinds maart 2019 lid van TC Heeze. In december 2018 ben ik samen met mijn man verhuisd van Alkmaar naar Sterksel. Onze 3 kinderen wonen nogal verspreid over het land, een dochter in Deventer, een zoon in Amersfoort en een zoon in Heeze met 2 schattige kleinkinderen als bonus. Via onze zoon in Heeze hoorden we over het bijzondere project in Sterksel om huizen te bouwen op het terrein van Providentia. Wonen tussen de zorg-paviljoens voor mensen met een beperking, in een

prachtige omgeving, tussen de bomen in een wijk zonder stoepen, met een klooster en een boerderij. Omgekeerde integratie, wij passen ons aan en niet andersom.

Na informatie te hebben opgevraagd over de nieuwbouw waren we zo enthousiast dat we niet konden wachten tot we de AOW leeftijd hadden bereikt en hebben we een huis gekocht en onze banen opgezegd. En tot nu toe hebben we iedere dag het gevoel: dit was onze beste beslissing ooit. Brabant is fantastisch!

Vijf jaar geleden ben ik van hardlopen overgestapt op fietsen vanwege een chronische blessure. Ik leerde wat andere vrouwen kennen die graag fietsten en we besloten een app groepje te maken zodat je altijd kon kijken of er iemand mee wilde fietsen. Er bleven uiteindelijk vijf fanatiekelingen over en in die vijf jaar zijn we een hecht groepje geworden. We hebben heel wat trainingsrondjes, toertochten, zelfs een tijdrit en vele, vele kilometers door de polders van Noord-Holland en langs de kust gefietst. Af en toe gingen we met z'n allen een weekendje fietsen in een ander deel van het land. Het was niet makkelijk om mijn fietsgroep in Alkmaar achter te laten maar gelukkig ontdekte ik hier een echte professionele fietsclub, nl TC Heeze!

Vanaf de allereerste rit begin maart, in vreselijk weer, heb ik het leuk gevonden. Het was wel even wennen aan de groepsgrootte en meer relaxte manier van fietsen, het was gemoedelijker, beetje kletsen onderweg, snelheid is niet belangrijk, maar dat wende snel.

Ik probeer er iedere zondagochtend en dinsdagavond bij te zijn en dan nog één keer in mijn eentje fietsen, dat is voor mij de ideale combinatie.

Kortom jullie zijn voorlopig nog niet van me af.

Naast het fietsen houd ik ook van wandelen, vaak pak ik met een vriendin een NS wandeling ergens in het land en het allerleukste vind ik de Lange Afstandswandelingen, liefst in Schotland of Ierland.

Sinds kort help ik ook in de algemene kruidentuin van Kloostervelden, ik heb totaal geen verstand van tuinieren maar vind het idee zo leuk dat iedereen daar vrij kruiden kan plukken.

Houdoe Brigitte

Arent Jan Michels

Mijn naam is Arent Jan Michels en woonachtig in Sterksel. Tot een half jaar geleden bewoog ik mij voornamelijk door een motor ondersteund voort, in auto danwel speedbike. Omdat ik in mijn werk zeer regelmatig in contact kom met professionele wielrenners werd mijn interesse gewekt om ook zonder ondersteuning te fietsen. De combinatie van inspanning en techniek van de racefiets hebben me doen besluiten te proberen of ik nog een beetje fietsen kon. Tweedehandsje aangeschaft; wat spulletjes erbij gezocht en me maar aangemeld bij de TC na een enthousiast gesprek met Jos van Horrik, die ik al jaren ken. Vanaf de

eerste dag heb ik gemerkt dat fietsen verslavend is en dat fysieke prestaties leveren erg leuk is. Ik probeer dan ook zoveel mogelijk mee te rijden en door de week ook nog 1 of 2 keer een route te rijden. Dat is wel soms een uitdaging naast mijn werk als longarts in het Anna Ziekenhuis in Geldrop. Tot nu toe lukt dat echter aardig.

Als longarts verbonden aan het NOC/NSF zie ik regelmatig sporters uit alle disciplines die alles over hebben voor hun sport; zover wil ik niet gaan maar vind het op dit moment wel bijzonder leuk. Mijn overige sportieve inspanningen zijn golfen en zeilen; hoewel fysiek aanzienlijk rustiger.

Ik ben getrouwd met Charlotte en wij hebben 3 kinderen waarvan alleen de jongste nog thuis woont. Dit geeft me iets meer tijd om te sporten.Mijn ervaringen met de TC tot nu toe zijn uiterst positief. Gemakkelijk aansluiting in het peleton en prima weggedrag vallen me op. Daarnaast natuurlijk het hoge niveau van de routes die ik graag uitpluis.

Al met al tot nu een mooie ervaring die ik hoop nog lang voort te kunnen zetten.

Leon Bakermans

Hallo ‘fietsvrienden’, mijn naam is Leon Bakermans, 47 jaar, woonachtig in Eindhoven. Ik fiets al een aantal jaren, maar wilde graag in groepsverband gaan fietsen. Heb nu een aantal keren meegereden met de Elegance-groep op zondag en woensdag.

Ik ben werkzaam in de maatschappelijke dienstverlening. Momenteel in een huis voor dak- en thuislozen in Eindhoven. Naast het fietsen hou ik van wandelen, fotograferen, lezen, theater.

Ik hoop snel nog meer mensen binnen de club te leren kennen. Ben niet zo’n schrijver dus houd ik het kort. Tot gauw!

Verslag Wegkapiteinsbijeenkomst

door Stephan Eltink

Zoals gebruikelijk hebben we ook dit jaar aan het begin van het seizoen een bijeenkomst gehad met de wegkapiteins. Dit jaar hebben we met zijn allen een volledige zaterdag besteed aan de NTFU cursus ‘Wegkapitein’.

Samen met NTFU instructeur Lion de Wit hebben we eventuele verbeterpunten t.a.v. de organisatie en de veiligheid van onze ritten besproken. Daarnaast hebben we ’s middags een oefenrit gemaakt, waarbij iedereen een gedeelte van de rit als wegkapitein fungeerde en het geleerde in praktijk kon brengen onder toeziend oog van Lion de Wit.

De algehele conclusie van Lion (die inmiddels deze training bij een groot aantal verenigingen heeft begeleid) is dat bij Tourclub Heeze het meeste prima is geregeld. We doen dus al heel veel goed! Zijn er dan geen verbeterpunten? Uiteraard kan het altijd beter, vooral waar het gaat om het maken van duidelijke afspraken binnen de groepen. Hiervoor dienen de wegkapiteins nog duidelijker de leiding te nemen binnen de groepen. Dat is niet voor iedereen even vanzelfsprekend en vereist zeker in het begin een bepaalde gewenning. Uiteraard dienen de renners ook de beslissingen van de wegkapiteins te respecteren en zich aan de gemaakte afspraken te houden.

Concrete aandachtspunten, waar de wegkapiteins voor alle groepen de komende tijd mee aan de slag zullen gaan, zijn:

1. Wegkapiteins zorgen ervoor dat 5-10 minuten voor vertrek de groep zich apart opstelt, zodat overzichtelijk is hoeveel renners er zijn en of er eventueel gesplitst moet worden i.v.m. maximale groepsgrootte van 16 (renners dienen dus 5-10 min voor vertrek aanwezig te zijn!)

2. Elke wegkapitein houdt een kort inleidend praatje waarin in ieder geval aan de orde komt:
   - De route die wordt gereden
   - Eventuele invloed van het weer (wind mee/tegen) of route (smalle fietspaden, dorpskernen etc) op de snelheid
   - Concrete afspraak over de te rijden snelheid tijdens de rit van die dag (gelet op weersomstandigheden, groepsgrootte en -samenstelling) en al dan niet allemaal mee doordraaien
   - Eventueel splitsen van de groep en (indien gesplitst wordt) in hoeverre groepen dezelfde of verschillende koerssnelheden aanhouden
   - Informeren naar de gesteldheid van de renners voor zover dat van invloed kan zijn op de rit
3. De wegkapiteins bepalen het moment van vertrek; bij splitsing van groepen vertrekken beide groepen pas als de wegkapiteins van beide groepen het groene licht geven
4. Het voorstel is om de Elite groep vanaf nu standaard in twee groepen te splitsen; in geval van te weinig renners kunnen de wegkapiteins besluiten om hiervan af te wijken
5. Indien de wegkapiteins dat vooraf afstemmen met elkaar en binnen de groepen kunnen de beide Elite groepen met verschillende koerssnelheden rijden; dit is niet standaard, maar dit wordt per rit bekeken aan de hand van de opkomst
6. Er wordt nog gekeken hoe we het doorgeven van de namen van alle opgekomen renners voor de clubcompetitie aan Joost van de Heuvel kunnen vereenvoudigen via de wegkapiteins
7. Het bestuur blijft verantwoordelijk voor het incidenteel vooraf afgelasten van alle clubritten indien de (weers)omstandigheden daartoe aanleiding geven en de veiligheid mogelijk in het gedrang komt
8. De wegkapiteins kunnen per groep een rit tijdens de rit afbreken of inkorten indien de (weers)omstandigheden daartoe aanleiding geven en de veiligheid mogelijk in het gedrang komt

9. De wegkapiteins zullen erop toezien dat renners na een valpartij op het hoofd de rit afbreken en in de volgauto plaats nemen; alle renners wordt verzocht een dergelijke beslissing door de wegkapitein te respecteren, mede in het belang van de veiligheid binnen de groep
10. De wegkapiteins zien erop toe dat er niemand alleen achter blijft. Indien een renner de groep niet kan volgen en niet kan aansluiten bij een langzamere groep ziet de wegkapitein erop toe dat gebruik wordt gemaakt van de volgauto of dat iemand de betreffende persoon naar huis begeleidt.

Naast bovenstaande punten blijft het belangrijk om ons onder alle omstandigheden aan de verkeersregels te houden, onze snelheid aan te passen aan lokale omstandigheden (dorpskernen, smalle fietspaden) en waarschuwingen voor obstakels en passerend verkeer tijdig en goed door te geven tot achteraan in de groep. Blijf elkaar op een constructieve manier aanspreken tijdens of na de rit als we verbeterpunten zien. De wegkapiteins hebben de leiding tijdens de rit, maar uiteindelijk blijft iedereen verantwoordelijk voor zijn of haar eigen veiligheid en gedrag.
Het bestuur en de wegkapiteins zijn gezamenlijk van mening dat met bovenstaande punten onze ritten nog beter gestructureerd en veilig zullen verlopen en rekent op de medewerking van alle leden.

Mijn mooiste rit: de “Nove Colli”

door Vincent Haighton

Zondag 19 mei was het dan zover. De dag van de 49ste Nove Colli. De meesten onder jullie zullen waarschijnlijk nog nooit van de Nove Colli hebben gehoord. De organisatie claimt de oudste Gran Fondo van Italië te zijn en ze trekken deelnemers vanuit heel Italië en ver daarbuiten.

Hoe ben ik überhaupt op het idee gekomen om nu juist de relatief onbekende Nove Colli te gaan fietsen ? Dat ligt meer voor de hand dan je denkt. De Nove Colli vertrekt namelijk vanuit Cesenatico, een badplaats op zo'n 30km van Riccione; de woonplaats van mijn oom en tante. Mijn oom van 81 fietst nog steeds en hij zal het nooit hardop zeggen, maar dat fietsen van mij in het vlakke Nederland dat stelt natuurlijk niet echt iets voor. Na jarenlang zijn heroïsche verhalen over de Nove Colli te hebben aangehoord heb ik vorig jaar dan toch maar besloten om het zelf te proberen.

Cesenatico en Riccione liggen in de provincie Emilia Romagna. Emilia Romagna is de fiets provincie bij uitstek van Italië. Fietsen is hier geen sport maar een religie. In het binnenland veel leuke beklimmingen van gemiddeld zo'n 500 meter hoogte met uitschieters boven de 1000 meter zoals bijv Monte Carpegna (1350m), de favoriete trainingsberg van Marco Pantani. Een erg mooi fietsgebied dus waar ik inmiddels tijdens alle familiebezoekjes al aardig wat kilometers heb weggetrapt. Maar nooit zoveel op één dag als de 205km en negen heuvels van de Nove Colli...

Op de zaterdag voor vertrek best wat gezonde spanning. Het klimmen gaat mij, in eigen tempo, altijd wel redelijk goed af. Maar die afstand van 205km daar zag ik toch wel tegenop. Zover had ik nog nooit gefietst. Op zaterdag had ik voor 1 nacht een hotelletje in Cesenatico om even sfeer te proeven én om ' s ochtends lekker dicht bij het startpunt te zijn. Heerlijk om zaterdag even door het dorpje heen te lopen. Het lijkt wel een soort fietsbeurs met veel merken die van alles laten zien. En natuurlijk veel groepjes Italiaanse deelnemers tiptop aangekleed in clubtenue. Na een laatste bord pasta vroeg naar bed want de volgende dag om kwart over vier ontbijt.

's Ochtends gaat om vier uur het brandalarm af in het hotel. Blijkbaar alleen maar fietsers en geen andere gasten, of die hebben pech :-) Even rustig wakker worden en dan ontbijt. De ontbijtzaal loopt al snel vol. Het gespreksonderwerp aan tafel is het weer. Het ziet er erg slecht uit. Het hoort eind mei al lekker strandweer te zijn,

maar ook hier hebben ze last van de klimaatsverandering. Het is koud, maximaal zo'n graad of tien, en er wordt regen en onweer voorspeld in de heuvels. Dus been- en armwarmers aan en regenjas mee.

Om half zes op de fiets richting het vertrekpunt. Vanaf zes uur wordt er om de drie minuten gestart in groepen van zo'n 1000 à 1500 renners. Ik zit in de derde groep en hoef dus niet zo heel lang te wachten. De eerste twee groepen zijn de geplaatste renners. Mijn groep is voor deelnemers die hun inschrijving hebben verkregen via een hotel. De overige groepen starten volgens mij op volgorde van inschrijving. In totaal verschijnen er 12.000 deelnemers aan de start. Toch maar goed dat ik de dag ervoor even heb gekeken waar mijn startvak is. Niet fijn als je dat 's ochtends vroeg in de drukte nog moet uitzoeken. De start is iets wat je zelf mee moet maken. Helikopters, politie in Lamborghini, vuurwerk, harde rockmuziek; het hele sfeertje zorgt ervoor dat je nog meer zin krijgt om te starten dan je toch al had.

Na het startschot zijn de eerste dertig kilometers vlak, maar wel hectisch met veel Italianen die toch nog verborgen prof ambities lijken te hebben. Ze schieten links en rechts voorbij. Ik zit in een groepje dat in een lekker tempo doorrijdt. Ik ga geen meter op kop en kom zonder problemen met 35 gemiddeld aan bij de eerste beklimming van de dag. Het klimmen verloopt soepel en op de top aankomen is een feest. Ondanks het koude weer staan er boven aardig wat mensen te kijken. Veel aanmoedigingen en muziek en dit zal de hele dag zo blijven. De bevoorrading is perfect. Voldoende keuze uit fruit en koeken met midden op de dag zelfs een lekker bordje pasta.

Na de eerste beklimming is het koersverloop eigenlijk vrij simpel. Nog acht keer omhoog en omlaag en daarna weer zo'n dertig kilometer vlak terug richting de kust. Ik kom lekker in mijn ritme en probeer zeker niet te hard te fietsen. Ik wil gewoon het einde halen en genieten. Het genieten wordt iets minder als het na een uurtje of vier op de fiets (hard) begint te regenen. Maar ja we zijn er nu toch dus verstand op nul en doorgaan. Na honderd kilometer is er de mogelijkheid om af te slaan voor de korte versie van 130km, maar dat gaan we natuurlijk niet doen. Tot mijn verbazing kiest de overgrote meerderheid voor de korte versie. Wat een watjes. Waar ik eerst nog omringd werd door de Italianen, fiets ik nu hele stukken alleen. Stukje saaier natuurlijk, maar wel mooi voor de foto's :-) Wel jammer voor de vrijwilligers bij de bevoorrading, want die hadden het denk ik toch een stuk drukker verwacht.

De tweede 100km verliep ook goed. Ik had mijn krachten goed verdeeld. Het laatste stuk vlak was super. Ik kwam terecht in een leuk groepje met wat haantjes die nog even vol gas wilden geven. Heb nog een paar kopbeurtjes kunnen doen en het laatste viaduct een sprintje. Lekker gevoel als dat nog lukt na 200km. Ondanks de regen toch nog mensen bij de finish. Uiteindelijk 9:30h fietstijd. Binnen de tien uur die ik een beetje in mijn achterhoofd had als richttijd. Nog een leuk feitje; van de 12 000 deelnemers deze keer slechts 3.274 die de 205km hebben uigefietst. Daar zat ik toch maar mooi bij.

Na de finish de medaille ophalen bij de ronde missen; die mogen er nog gewoon bij zijn in Italië. Daarna lekker naar de pasta party. Net zo perfect georganiseerd als de bevoorrading tijdens de tocht. Keuze uit allerlei verschillende soorten pasta en ook aan een biertje of wijntje is gedacht. Al met al dus een geslaagde dag en zeker de moeite waard. De 50ste editie op 24 mei 2020 staat alweer in mijn agenda genoteerd onder het mom van familiebezoek !!!!